

мүроточиѣ, окованыѣ изъ золота позлащено, съ царско иждивеніе. Первый иконторъ є царь Алексій Комнинъ Трапезунтскій, а второй иконторъ и наставникъ на постническо-то житіе є сватыи Діонісій, онъ съгради и църкви-тѣ на святого Иоанна Предтечѣ, послѣ бѣзвѣличи монастыря изъ царско-то иждивеніе Алексіево; онъ пожиѣ бо-гоугодно и почина въ Господа. По гмирѣ-тѣ моши-тѣ му много чудеса показываються, а него-ен-тѣ шесть-тѣхъ ученици, кон-то послѣдовавши въ негово-то поученіе Богу угодиахъ и царство небесное наследиахъ съ тѣа [29].

---

(29) Видимъ тута первого прѣподобнаго Дометія скитающаго изъ постничество-то на прѣподобнаго Діонісія, кой-то просіа като свѣщникъ сватѣйшій, втораго видимъ, Нифонта священномонаха, онъ кога Богу сѧ молаше акалашаюся като столикъ огненікъ, кой-то докачаше до небеса, послѣ быде архіепископъ Солунскій, по вѣрѣ же достоенъ и Патріархъ Цареградскій, и отъ тамо го зѣхъ въ Бадшѣ-тѣ замѣжъ, и тамо много народа проіѣхти и отъ злобѣ отѣрати, послѣ пробудѣ кончинѣ-тѣ на жибота ги, и незнаемъ въ твой монастырь дойде, и изъ голѣмо смиреніе за да не бы были по-зданы, за да отѣбѣгне отъ слабъ и честь, обшиа да є работники да нося дръва. По мало вѣрѣ изъ Божіе смотрѣніе ависа сватыи Іоаннъ прѣдтеча на игумена единъ ноць, и му откры тайного прѣподобнаго Нифонта; и тай ависо стала на вѣсѣ братія, скаже той пакъ сѧ не прѣвзїнесе за главѣ-тѣ, що му бѣздадохъ, изъ укора-вашиася, и изъ постѣ и молитвѣ прѣбываваше. По вѣрѣ же прѣставиша въ Господа и остави сваты моши, скровище иенждиваемо го благо-воніе, кон-то и до досіа сѫществуваютъ въ ковчегѣ.

Третій и четвѣртый на число сѧ Макарій и Йоакіфъ; тѣа два-та архимандриты, кон-то бѣхъ ученицы на святаго Нифонта, като бѣ-